

שיחת השבוע

יש חדש

הולדת הרשב"ב

ביום חמישי, כ' במרחשוון, יחול יום הולדתו (בשנת תרכ"א) של הרבי הרשב"ב (רבי שלום דובער) מליובאוויטש, נשיאה החמישי של חסידות חב"ד ומייסד ישיבת תומכי תמימים. בקהילות חב"ד ברחבי הארץ יהיו התועודיות חסידיות לרגל היום המיוחד. רבים יבואו ביום הזה לתפילות וללימוד בישיבות תומכי תמימים, להתחבר מחדש להוויית הישיבה.

הכינוס הארצי ה-58

במוצאי השבת הבאה, פרשת חיי שרה, יהיה אי"ה בכפר חב"ד הכינוס הארצי ה-58 של חסידי חב"ד. הכינוס יתקיים באולם בית הכנסת 'בית מנחם', בשעה 8 בערב, במתכונת של התועודות חסידיות. בכינוס תינתן פרישת שלום מאוירת חודש תשרי בחצר הרבי, וינשאו דברים על המשימות העומדות לפני חסידי חב"ד בשעה זו. הכניסה חופשית. מקומות לנשים בעזרת הנשים.

מסע נשים ובנות

התקשרות חוויית יהודית מפיקה מסע נוסף לנשים ובנות אל ציוני אבות החסידות באוקראינה, בהדרכת הגב' ברכה טברדוביץ', בימים רביעי-ראשון י"ט-כ"ג במרחשוון (8-12.11). טל' 9302030-03.

זמני השבוע

ירושלים תלאביב חיפה בארשבע אילת ניויורק

5:31	4:32	4:31	4:17	4:27	4:12
ניסת השבת					
6:31	5:28	5:28	5:25	5:26	5:25
צאת השבת					

שיחת השבוע הוא גיליון לכל יהודי, המופץ בכל רחבי הארץ והעולם. נוסד בשנת תשמ"ז (1986) בידי הרב יוסף יצחק אהרונוב

עורך: מנחם ברוד

יוצא לאור על ידי: המרכז לעזרי שליחות
ת"ד 1122 כפר חב"ד 6084000

טל' 073-2480711 • פקס' 03-9606169

www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
מודעות: טל' 053-3166532, דוא"ל: m3166532@gmail.com

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

דיי לעריצות בשם ה'חוק'

בשלטון דמוקרטי, הזירה שבה נאבקים על השקפות עולם היא הפרלמנט ולא בית המשפט. זו בעצם הסיבה ללכת להצביע

השבת. מאבק למען כלל הציבור (צילום: משה חדר, חב"ד תאילנד)

התערבות הבוטה של בג"ץ בעניינים השנויים במחלוקת פוליטית, וביטול חוזר ונשנה של החלטות הכנסת - מעוררים ביקורת גוברת והולכת על בית המשפט העליון, ומעוררים דדים יוזמות להגבלת סמכויותיו. על כך קמה צעקה שכביכול יש כאן ניסיון לפגוע בשלטון החוק.

ההחלטה האחרונה של בג"ץ בנושא השבת מוכיחה עד כמה הביקורת נגדו צודקת. זו לא הייתה החלטה שנתקבלה פה אחד. הייתה דעת רוב ודעת מיעוט. שבעה שופטים ישבו בדיון, חמישה שאינם שומרי שבת ושניים שומרי שבת.

אכן, הציבור הדתי הוא מיעוט במדינה, והוא יודע שאין בכוחו להשליט את תפיסתו על כל חיי המדינה, אבל הוא נאבק על ערכי יסוד מסוימים. באותה מידה גם ה'ירוקים' יודעים שהם מיעוט, ובכל זאת הם מנסים להיבחר לכנסת כדי לקדם את ערכי איכות הסביבה, על אף עמדת הרוב. כך מתנהלים החיים במשטר דמוקרטי.

ה'ירוקים' מאמינים בכל לבם שהם נאבקים למען הציבור כולו, שאינו ער לחורבן שעלול להתרחש מהרס הטבע והסביבה. באותה מידה הציבור הדתי מאמין שהוא נאבק למען הזהות היהודית של המדינה כולה, ולטובת כל אזרחיה, שלא תמיד מבינים את משמעות הרס השבת על חייהם שלהם.

אילו ההחלטה הייתה מקצועית, הייתה התפלגות הדעות צריכה להיות מנותקת מאורח החיים האישי של השופטים. אך ראו זה פלא - חמשת השופטים שאינם שומרי שבת פסקו נגד השבת, ואילו שני שומרי השבת החזיקו בדעת המיעוט בעד השבת.

מה זה מוכיח? שאין כאן החלטות משפטיות מקצועיות, אלא פרשנות לחוק הנובעת מהשקפת עולם. ואם כן, כל הדיבורים על 'שלטון החוק' הם בדיחה, כי לא מדובר ב'חוק', אלא בתפיסת עולמם של שופטים מסוימים, שכיום הם בעמדת רוב מוחלט בבית המשפט העליון.

מאבק למען הציבור כולו

בשלטון דמוקרטי, הזירה שבה נאבקים על השקפות עולם היא הפרלמנט ולא בית המשפט. בפרלמנט יש ייצוג לכל חלקי העם ולערכים שהם חפצים בהם. זו בעצם הסיבה ללכת להצביע, כדי שקולך יישמע והדברים החשובים לך יקודמו.

נשמת השיטה הדמוקרטית היא היכולת שניתנת למיעוט להוביל מהלכים. לכן אזרחים מצביעים גם למפלגות קטנות, כי הם יודעים שבמשחק הדמוקרטי של תן וקח פוליטי יוכלו לקדם את התפיסות היקרות ללבם. אבל אם בג"ץ מתערב בבוטות בהחלטות הכנסת, הוא בעצם מסרס את כוחם של נבחרי הציבור ואינו מאפשר לעם להשפיע על פני רצונו.

למה לא משרדי ממשלה

הלוא זו תגובת שרשרת. פתיחת עסקים בשבת מפעילה לחץ על בעלי עסקים אחרים לפתוח גם הם את עסקיהם. זה גורר לחץ להפעלת תחבורה ציבורית בשבת. ולמה שסניפי הדואר ומשרדי הממשלה לא יהיו פתוחים בשבת, באותה טענה - זה יום חופשי שבו לאנשים יש פנאי לעשיית הסידורים האישיים. אלא שבקצב הזה השבת כבר לא תהיה יום חופשי אלא יום עבודה רגיל...

בכל מקרה, הכנסת היא המקום לניהול הדיון הזה, והיא הזירה המאפשרת לתומכי השבת לקדם את אמונתם ותפיסתם. אסור לבג"ץ ליטול מהם את הזכות הזאת.

בלי שאלות והבהרות

לאברהם שכר? להפך, מוטב שלא היה מבטיח לו מאומה, ובכך היה חושף את נאמנותו הטהורה אליו. אלא שאילו לא ההבטחה, הדבר היה נתון לבחירתו של אברהם אם לציית בלי שאלות או לתהות, והקב"ה ביקש למנוע את הספק הזה, ולכן הקדים את הבטחתו.

ראוי להתגלות

עתה תובן מעלת המילה. אברהם היה יכול לשאול: האומנם?! אחרי שנים רבות כל-כך של עבודת הבורא, התמודדות עם ניסיונות וברית בין הבתרים, עדיין איננו 'תמים'?! האם עדיין יש בו פגם?!

אך אברהם לא ערער ולא תהה ולא שאל שאלות, אלא קיים בציינות את שנצטווה. זו מעלתו הגדולה, שעליה זכה להתגלות ה' אליו. ועם זה, המילה נחשבת להחלטה שלו, מפני שאברהם כבר החליט מדעתו שטרם הגיע לשלמות רוחנית והוא זקוק למילה, ולכן הוא ראוי ל'יָרָא אֱלֹהֵי ה'".

(תורת מנחם, כרך נח, עמ' 259)

אמרת השבוע

שני עולמות

רבי שמחה בונם מפשיסחה הורה פעם אחת לרתום את העגלה ולנסוע לוורשה. בבואו לעיר עצר ליד בית מרזח ונכנס פנימה. הוא התיישב ליד שני אנשים פשוטים, סבלים במקצועם, והקשיב לשיחתם.

האחד שאל את חברו אם כבר למד את פרשת היום בחומש, ונענה בחיוב. שאל הראשון: "נאמר בפרשה 'ויכרתו שניהם ברית', איך כרת אברהם אבינו ברית עם אבימלך?". השיב השני: "גם לי הוקשה הפסוק הזה, כי היה דיי לומר 'ויכרתו ברית' ולמה נאמר 'שניהם'? אלא התורה מגלה לנו שאף שכרתו ברית, נשארו 'שניהם', שני עולמות שונים".

לאחר ששמע רבי בונם את הדברים יצא וחזר לפשיסחה. ואז גילה שכל מטרת נסיעתו לא הייתה אלא כדי לשמוע את דברי שני הצדיקים הנסתרים האלה.

פתגם חסידי

"אברהם אבינו עמד בפתח האוהל לראות אם יש 'עובר ושב': אם יש אדם שעבר עבירה ורוצה לשוב, ומחפש את הפתח של התשובה" (רבי יחזקאל מקוזמיר)

את מעלת המילה יש לראות בהשוואה לציוויים אחרים. כשהקב"ה ציווה אותו "לָךְ לָךְ מֵאַרְצָךְ", הבטיח שכר על כך: "וְאָעֲשֶׂה לְגוֹי גָדוֹל, וְאַבְרָכָה, וְאֶגְדַּלְהָ שְׁמָךְ". היו ציוויים שהקב"ה נתן להם טעם והסבר. על הבטחת הארץ שאל אברהם: "בְּפִמָּה אֲדַע כִּי אֵיךְ שָׁנָה?", ואז עשה הקב"ה את ברית בין הבתרים. כאשר אברהם קיים מיד את שנצטווה, בלי להמתין להסברים ובלי לשאול שאלות, זה היה דבר נדיר, ועל כך נאמר: "וְהָאֱמֹן פָּה, וַיִּחְשְׁבֶהָ לוֹ צָדָקָה".

למנוע תהיות

מדוע באמת היה הקב"ה צריך להבטיח לאברהם שכר על "לך-לך", והלוא גם בלי ההבטחה היה מקיים את הציווי, כפי שאנו רואים שלקח את יצחק בנו לעקדה. ניסיון העקדה היה קשה הרבה יותר מ"לך-לך": ראשית, הקושי שבעקדה חמור לאין ערוך מקשיי הדרך. שנית, האבדן בעקדה הוא ודאי, ואילו ב"לך-לך" הנזק שנגרם מההליכה אינו ודאי.

אם כן, מדוע היה הקב"ה צריך להבטיח

כאשר אדמו"ר הרש"ב מליובאוויטש היה בן חמש, למד בפרשת וירא על התגלות הקב"ה אל אברהם אבינו, ובכה לפני סבו, אדמו"ר הצמח צדק: מדוע אברהם זכה להתגלות הקב"ה ואילו הוא אינו זוכה לכך. השיב לו סבו: "כאשר יהודי (צדיק) מחליט בגיל תשעים ותשע למול את עצמו, ראוי הוא שה' יתגלה אליו".

האמירה "מחליט למול עצמו" דורשת ביאור: הלוא אברהם לא עשה את ברית המילה בהחלטתו האישית, אלא בעקבות ציווי ה' אליו: "הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי וְהָיָה תָמִים" (במצוות המילה). והאומנם זה מעשה הקרבה נדיר כל-כך, שעליו אברהם ראוי לשכר נעלה במיוחד?

הסבר וטעם

אכן, מעלתו של אברהם אינה בעצם העובדה שקיים את ציווי ה'. אפילו על ניסיון העקדה נאמר בספר התניא (איגרת התשובה כא): "העקדה עצמה אינה נחשבת כל-כך לניסיון גדול, בשגם כי ה' דיבר בו 'קח נא את בנך', והרי כמה וכמה קדושים שמסרו את נפשם על קדושת ה' גם כי לא דיבר בהם".

צדקה ומשפט | מאת הרב אליעזר ברוד, רב כרמי יוסף

מן המעיין

עיקר החיבה

"כי ידעתיו למען אשר יצווה את בניו ואת ביתו אחריו" (בראשית יח, יט). מפרש רש"י: "כי ידעתיו - לשון חיבה". עיקר חיבתו של אברהם אבינו הייתה מה שציווה את בניו ובניו ביתו. גודל עבודתו עם עצמו והניסיונות שעמד בהם אינם חשובים כמו זה שזיכה אחרים.

(היום יום)

צדקה ב"דרך ה"

יש הסבורים שבשביל מצוות צדקה מותר לסטות קצת מדרך המוסר והצניעות. באה התורה ומזהירה: "ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט" - מגביות לצדקה צריכות להיערך ב"דרך ה'", בדרך התורה והמסורה.

(ילקוט גרשוני)

לקיים את שניהם

"ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט" (בראשית יח, יט). יהודי שלם הוא מי שמקיים את שני הדברים: "צדקה ומשפט". הוא מקיים הן את המצוות שבין אדם למקום הן את המצוות שבין אדם לחברו. ולא כפי שרואים לפעמים שעושי צדקה פוטרם את עצמם מ'משפט', ועושי 'משפט' מ'צדקה'.

(הרב אהרון יצחק הלוי אפשטיין)

איך המנהיג מחנך

כשמבקשים לדעת אם המנהיג מתכוון באמת

לדברי המוסר והתוכחה שהוא משמיע, צריך לראות איך הוא מחנך את בניו ובני ביתו. האומנם הוא מגדל אותם באותה רוח ועל-פי אותם ערכים שהוא תובע מאחרים.

(עיטורי תורה)

משפט עצמי

"ושמרו דרך ה'" - הדרך להמשכת ה' בעולם היא עלידי "לעשות צדקה" - עשיית צדקה כאן למטה, "משפט" - האדם שופט את עצמו. את הדברים הנחוצים הוא משאיר לעצמו ואת השאר נותן לצדקה. התנהגות כזאת גורמת שתימשך מידת החסד לעולם.

(תורה אור)

החסד עיקר

התורה מבליטה את מעשיו וחסדיו המרובים של אברהם אבינו ואת לבו המלא אהבה ורחמים לכל הנברא בצלם. מכאן למדנו שהחסד של אברהם הוא עיקר העיקרים באישיותו.

(הרב נתן צבי פינקל)

צדיק ה'

הקב"ה נקרא 'צדיק', כפי שנאמר "צדיק ה' בכל דרכיו", תואר שניתן לקב"ה על הצדקה שהוא עושה בהחיותו רוח שפלים. כאשר יהודי מקיים את "ושמרו דרך ה'" לעשות צדקה ומשפט", הוא גורם שיהיה "צדיק ה' בכל דרכיו". עשיית הצדקה למטה מביאה את הצדקה מלמעלה.

(ספר המאמרים תרח"צ)

ההזדמנות הוחמזה

בית המדרש היה מלא מלא מפה אל פה. הכול כרו אוזן לדברים שיצאו מפיו של רבי חיים מקוסוב. שיחותיו המעוררות היו שם דבר בכל האזור. רבים, גם מאלה שלא השתייכו לעדת חסידיו, נהרו אליו כדי לזכות להתעלות ולחוש התרוממות רוח.

דגש מיוחד שם רבי חיים על מצוות הכנסת אורחים. הוא הרבה לעודד את שומעיו ללכת בדרכו של אברהם אבינו ולגמול חסד עם העוברים והשבים. אלא שהפעם דבריו הפתיעו גם את חסידיו המובהקים:

"דעו נא", אמר כמגלה רז נסתר, "כי פעמי משיח קרבים ובאים. משיח צדקנו משרך רגליו בדרכים, מתהלך ברחובות הערים, ומתדפק על דלתות הבתים. בקשתי מכס: אנה, קבלו אותו בסבר פנים יפות!"

דברי המסתורין של הרבי הכו גלים במהירות. השמועה הרעידה את הלבבות והציתה מתח וציפייה בקרב כל החסידים. איש לא רצה כמוכח לאבד את הזכות לארח את המשיח, והכנסת האורחים של בני האזור התגברה שבעתיים.

באותה עת רווחה תופעת היהודים הנוודים. מיעוטם היו הולכי דרכים, ומרביתם אומללים שלא שפר עליהם מזלם והם חיזרו על הפתחים וביקשו מזון וכסף. תלאות החיים שעברו התבטאו בהתנהגותם המחוספסת, שלעיתים הרתיעה את התושבים מלהכניסם לבתיהם.

על אף זאת התאמץ רבי חיים מקוסוב לדרבן את שומעיו להתחוק במצוות הכנסת אורחים. גם אם היא כרוכה בקושי ובכפיות טובה, חובה על כל יהודי לפתוח את ביתו לפני עני ורעב. יש להודות לבורא העולם, הטעים באוזני שומעיו, על הזכות בקורת גג ובמעון פרטי. קשים ייסורי הגלות. שאיש לא יתנסה בגזירה זו, המשברת את גופו ונפשו של האדם.

ואכן, דבריו לא נפלו על אוזניים ערלות. בני המקום יצאו מגדרם כדי לפתוח את בתיהם ואת לבם לפני הזרים שגדשו את העיירה. את הטרדות הרבות השתדלו לספוג בשתיקה, ונשכו שפתיים לנוכח טרוניות הקבצנים.

דבריו של רבי חיים על המשיח הנווד בדרכים העניקו לקבצנים את שעתם הגדולה. הללו התקשו להאמין למהפך שחל במעמדם: משולי החברה,

מבריות נחותות שהכול מסיטים את המבט מהן, נהפכו למחוזרים שהכול מכרכרים סביבם ומפצירים בהם שיואילו בטובם להתארח בביתם.

על כל עובר אורח נפל ה'חשד' כי הוא הוא המשיח המוסווה, והוא התקבל בכבוד מלכים. העניים המרודים התמוגגו מרוב אהבה ושפע שהרעיפו עליהם, וניצלו היטב את שעת הכושר

ואת ההתעוררות במצוות הכנסת אורחים.

ר' אביגדור, תושב אחד מכפרי האזור, היה שוחט ובודק, יהודי ירא שמים וחסיד קוסוב אדוק. אם כלל החסידים התבקשו להדר במצוות הכנסת אורחים, הציפייה של הצדיק מן השוחטים הייתה כפולה, מן הטעם שהשוחטים, בעלי מזל 'מאדים',

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

הרמת המסך

בזמן הגאולה יעלה המסך שמסתיר את האור האלוקי, כפי שנאמר (ישעיה מ"ה): "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר". הדגש כאן הוא על המילים "ונגלה", ו"ראו". בזמן הזה אנו 'תופסים' את הקב"ה בדרך של אמונה, הבנה (במידה מסוימת) וכדומה, אך איננו יכולים לראות במוחש את הכוח האלוקי. בימות המשיח יתגלה אור ה' בעולם עד שהבשר הגשמי ("וראו כל בשר") יראה כי "פי ה' דיבר" – שהדיבור האלוקי הוא למעשה המציאות האמיתית של הבריאה כולה.

ההתגלות הזאת תתחולל בזמן הגאולה בזכות עבודת עם ישראל במרוצת הדורות. זו כלכלית עבודת התורה והמצוות – להחדיר את הקדושה אל תוך המציאות הגשמית של העולם ולעשות את העולם כלי להתגלות האלוקית. בכל מצווה שיהודי מקיים ובכל דבר תורה שהוא לומד, הוא מכשיר את העולם להתגלות האלוקית הגדולה בזמן הגאולה.

הקריא אחרים

משימה זו החלה להיעשות עלידי היהודי הראשון, אברהם אבינו. הוא התחיל להפיץ את שם הבורא ולהחדיר בעולם את האמת האלוקית. רש"י (בראשית כ"ז), מסביר שאברהם אמר על הקב"ה "אלוקי השמים", מפני ש"כשלקחני מבית אבי היה אלוקי השמים ולא אלוקי הארץ, שלא היו באי עולם מכירים בו ושמנו לא היה רגיל בארץ", ואחר-כך "הרגלתינו בפי הבריות", והקב"ה נעשה "אלוקי השמים ואלוקי הארץ".

פעולתו של אברהם מתוארת בתורה (בראשית כ"א,לג): "ויקרא שם בשם ה' אֵל עולם". מסבירים חז"ל (סוטה י"א) "אל תקרי ויקרא אלא ויקרא, מלמד שהקריא אברהם אבינו לשמו של הקב"ה בפה כל עובר ושב". כלומר, אברהם לא הסתפק בקריאה שהוא קרא בשמו של הקב"ה, אלא "הקריא... בפה כל עובר ושב" – הוא פעל שגם העוברים והשבים יקראו בשם ה'.

תורת החסידות (לקוטי תורה דברים מב"ד, מג"ג, המשך תער"ב כרך א פרק קל"ג, ועוד) מסבירה את הדיוק "אל עולם". לא נאמר "אל העולם" אלא "אל עולם". אם אומרים "אל העולם", המשמעות היא שהקב"ה והעולם הם שני דברים, אלא שהקב"ה הוא בעל-הבית של העולם; אולם כשאומרים "אל עולם" – המשמעות היא שאין כאן שני דברים אלא שהאלוקות והעולם הם דבר אחד כביכול.

אמת זו יש לגלות בתוך מציאות העולם – שאין לבריאה שום מציאות משל עצמה. כל מהותה והווייתה הן הכוח האלוקי. התחושה שהעולם הוא מציאות עצמאית נובעת מההסתר שמסתיר כיום את האמת האלוקית, אבל כשתתגלה האמת יתברר שאין לבריאה שום מציאות משל עצמה.

התפקיד: להפיץ אלוקות

על כך אומר הרבי מליובאוויטש (לקוטי שיחות כרך כ"ט, עמ' 364): "זוהי השליחות המוטלת על כל יהודי, להפיץ אלוקות בעולם, עד אשר יביא לגילוי של העתיד לבוא, הגילוי של 'ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו...' וכפירוש הידוע על הפסוק 'מה' מצעדי גבר כונונו' – 'כאשר יהודי מגיע למקום, זה בעבור כונונו, לעשות מצווה וכו'... וכתורת הבעש"ט על הפסוק 'להלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלוקיך לשכן שמו שם', 'כשיהודי הולך למקום, אין זה שהוא הולך, אלא מולכים אותו, ההשגחה העליונה, והשליחות היא 'לשכן שמו שם' – לפרסם אלוקות בעולם..."

"כאשר מבצעים עניין זה בפועל ומבצעים את השליחות, מביא הדבר לביאת המשיח בפשטות, מכיוון שבביאת המשיח יקום 'אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם הוי' לעבדו שכם אחד', 'והייתה לה' המלוכה', זאת אמרת שיהיה בגלוי העניין של 'מלאו כל הארץ כבודו' בין כל באי עולם".

נדרשים לעדן את מידותיהם. ברוח זו נדרשו להרבות במתן צדקה ובמעשי חסד בכלל, ולהראות דוגמה אישית במיוחד בניסיון הקשה של הכנסת אורחים.

זה היה יום שישי. השמש החלה לנטות מערבה, ובביתו של ר' אביגדור צהלת שמחה: בן נולד במזל טוב, והצטרף למשפחתו ברוכת הילדים. "שלום זכר!", נודעק ר' אביגדור בלב מתרונן. מטלה חדשה נחתה על כתפיו והצטרפה למשימות הרבות שממתינות לפתחו.

לבדו הוא נושא עכשיו בעול הכנת השבת. בעצמו טרח על הבישולים והניקיון. עתה הוא שב בנשימה טרופה מהטבילה, כשהשבת פורשת עוד מעט את כנפיה. הוא החיש את צעדיו וכמעט נתקל בהלך שחסם את דרכו.

הרים ר' אביגדור את עיניו וראה מולו עובר אורח מוזנח. בגדיו היו קרועים, שערו סתור, ועיניו מתבוננות בו בציפייה. "שבת שלום, ר' יהודי!", קרא הלה בקול מחוספס, "אולי אוכל להתארח בביתך בשבת קודש?".

קולו של הלה חלף סמוך לאוזניו של ר' אביגדור ולא נקלט כלל בתודעתו, שהייתה נתונה כולה לטיפול בתבשילי השבת הממתנים לו בבית, ברעייתו היולדת ובבנו הרך, ובהכנות האחרונות לשלום זכר' הצפוי. הוא עקף אפוא את האיש, והמשיך בהליכתו המהירה.

"אנה ממך, יהודי!", שיווע קולו של הלה.

"אני לא יכול", סינן ר' אביגדור בחוסר סבלנות בולט, "נסה אצל מישוה אחר".

אך באותו רגע הדהדו באוזניו דברי רבו. הוא עצר והביט בקבצן. מעיני האיש השתקפו תהומות של צער. ידו הגרומה אחזה בחולצתו הקרועה והמטונפת. מבטו היה מושפל וכבוי. נדמה היה כי התכווץ באחת אל תוך דמותו העלובה.

"אח!", בקעה אנחה נואשת מלבו, "כליכך חבל... כליכך חבל... קיוויתי להסיר מעליי את החולצה המלוכלכת הזאת; להחליף את בגדיי. נו", הוסיף בהשלמה, "כנראה טרם הגיע הזמן!".

ר' אביגדור קפא על עמדו. מילותיו של הקבצן זעזעו את כל ישותו. הוא קלט היטב את משמעות התנהגותו. חרטה עמוקה מילאה את לבו. הוא רצה לבקש את סליחתו של העני ולהזמינו אליו, אך ההלך כבר לא היה שם.

(על-פי 'אמוני עם סגולה')

תרופה בדוקה: הכנסת אורחים

בפתח עמד יהודי שהיה אוכל אצלנו בכל יום. אמרתי לו שיבוא עוד מעט. חזרתי לסלון ואימא שאלה אותי מי היה בפתח. התחמקתי, והיא אמרה: 'אני לא אוכלת עד שלא תגיד מי צלצל'. אמרתי לה ואימא הגיבה: 'לא אוכל עד שהוא יאכל. קודם תן לו'. הכנסת אורחים הוחדרה לגנים שלנו".

מאות אורחים

ההתחלה הייתה צנועה. "התחלנו בסעודה קטנה אחרי התפילה בשבת בבוקר", הוא נזכר. "קיבצתי נדבות בציון וכך יכולנו לקיים את הסעודות. בהמשך התחלנו לקיים גם סעודת ראש חודש. צברנו ניסיון, למדנו לקחת אחריות, ומפעל הכנסת האורחים גדל והלך".

כיום הוא נעזר בילדיו באירוח האורחים. "אנחנו מתרימים מפעלים ואנשי עסקים", הוא משתף. בשבת האחרונה, לך-לך, התארחו אצלו כמאה ועשרים איש. בשבת הקודמת התארחו קרוב למאתיים איש, ובהם גם בחורי ישיבה שטרם שבו לספסל הלימודים. "יש שבתות עם שלוש מאות או ארבע מאות אורחים".

אין בוררים באורחים

כל אורח מתקבל אצלו בברכה, אבל במיוחד

הבשורה הקשה נחתה עליו ביום בהיר. אחרי סדרת בדיקות הודיע הפרופסור מנהל המחלקה לעובדיה חבה כי הוא חולה במחלה ממארת. הגידול כמעט הגיע למוח. זה קרה לפני שבע עשרה שנים. עובדיה לא ידע את נפשו.

"החלטתי לעשות מעשה", הוא מספר. "עליתי לציונו של רבי שמעון ברייחאי במירון וביקשתי שיתפלל עליי שאמשיך לחיות, ואני מצדי אהיה עבד עולם לתת ארוחות לאורחים שלו. כבר באותו זמן עברתי מבני ברק למירון והתחלתי להכין אוכל לאורחים. השהייה ליד הציון עודדה אותי גם בימים הקשים. כעבור שש שנים של מעקבים וטיפולים בישר לי הפרופסור: 'עובדיה, כעת אין כלום. אתה בריא'".

אימא התעקשה

החלמתו הזריקה בו כוחות רעננים להמשך מפעל הכנסת האורחים. "בכל שבת אנחנו מארחים יותר ממאה אנשים", הוא אומר. בראש השנה למשל התארחו כחמש מאות איש באוהל מיוחד שהקים.

עובדיה (72) נולד בעיראק. בילדותו עלה לארץ ישראל. הוריו הטמיעו בו את מידת הכנסת האורחים: "כשאמא הייתה בת תשעים וארבע, נהגתי להגיש לה ארוחת צהריים. יום אחד, בשעה שהבאתי לה את הארוחה, נשמע צלצול.

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

חדר אירוח בבית

שאלה: אדם שמועיד חדר בביתו לאורחים, האם הוא רשאי להשתמש בכסף מעשר לבניית החדר ולקניית רהיטיו?

תשובה: גם בבית הפרטי אפשר לקיים מוסדות ציבוריים מסוימים, בתנאי שבעליהם עומדים בדרישות ההלכה ויודעים לנהל אותם כראוי. למשל, גמ"ח הלוואות בלי ריבית או גמ"ח להשאלת כלים לשמחות בלי תשלום או במחיר סמלי. גם חדר אורחים נכלל בקבוצה זו.

אם אכן החדר משמש אך ורק לאורחים (או למטרות דומות של צדקה), אפשר להוציא את כל ההוצאות מכספי מעשר.

אם החדר עומד בקביעות לשימוש אורחים, ולפעמים אין האורחים מצויים, מותר לבעלים

עובדיה במירון. "התחייבתי להיות עבד עולם"

הוא אוהב לתת אוכל לתלמידי ישיבה. "הם יושבים, סועדים, שרים שירי שבת, מדברים דברי תורה, ואני נהנה", הוא מחייך. גם נדכאים ועלובי חיים מרגישים אצלו בבית. "אברהם אבינו נתן אוכל לגויים, לישמעאלים; לנו יש רשות לברור את האורחים שלנו!?"

אנחנו משוחחים איתו במוצאי השבת, כשהוא מתפלל בציון רשב"י. פניו קורנות מאושר. עוד שבת מוצלחת של הכנסת אורחים מאחורינו. עכשיו הוא נערך לשבת הבאה.

חייבים להפסיק את המגביות.

מתעוררים עכשיו ודואגים לביטוח הבריאות שלנו.

לדווח פוליסת בריאות קולקטיבית של אני"ש (פוליסה רחבה במחיר הנמוך ביותר).

לוקחים אחריות ושומרים על החיים.

להצטרפות: 077-444-7777 גפן בס"ד

שיחת השבוע

עלון השבת הנפוץ ביותר בארץ אחת המודעות יכולה להיות שלכם!

למודעות / הנצחות טל' 053-3166532

דוא"ל m3166532@gmail.com

Search

איפה החסכון הכ

אושר עד בני ברק
אושר עד גבעת שאול
אושר עד פתח תקוה
אושר עד אשדוד